

У Х В А Л А
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Анікєєвої Олени Олександрівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 1 розділу I, пункту 2 розділу II „Прикінцеві положення“ Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо запровадження контрактної форми роботи у сфері культури та конкурсної процедури призначення керівників державних та комунальних закладів культури“ від 28 січня 2016 року № 955–VIII зі змінами, пункту 9 частини першої статті 36 Кодексу законів про працю України

м. К и ї в
1 вересня 2020 року
№ 192-3(I)/2020

Справа № 3-155/2020(384/20)

Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Литвинова Олександра Миколайовича – головуючого, доповідача,
Завгородньої Ірини Миколаївни,
Кривенка Віктора Васильовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Анікєєвої Олени Олександрівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 1 розділу I, пункту 2 розділу II „Прикінцеві положення“ Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо запровадження контрактної форми роботи у сфері культури та конкурсної процедури

призначення керівників державних та комунальних закладів культури“ від 28 січня 2016 року № 955–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 10, ст. 103) зі змінами, пункту 9 частини першої статті 36 Кодексу законів про працю України.

Заслухавши суддю-доповідача Литвинова О.М. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. До Конституційного Суду України звернулася Анікеєва О.О. з клопотанням визнати такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), пункт 1 розділу I, пункт 2 розділу II „Прикінцеві положення“ Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо запровадження контрактної форми роботи у сфері культури та конкурсної процедури призначення керівників державних та комунальних закладів культури“ від 28 січня 2016 року № 955–VIII зі змінами (далі – Закон), пункт 9 частини першої статті 36 Кодексу законів про працю України (далі – Кодекс).

Відповідно до пункту 1 розділу I Закону частину першу статті 36 Кодексу доповнено пунктом 9 такого змісту:

„9) підстави, передбачені іншими законами“.

Пунктом 2 розділу II „Прикінцеві положення“ Закону передбачено:

„2. Набрання чинності цим Законом є підставою для припинення безстрокового трудового договору з керівниками державних та комунальних закладів культури, а також з професійними творчими працівниками (художнім та артистичним персоналом) державних та комунальних закладів культури згідно з пунктом 9 статті 36 Кодексу законів про працю України. Ця норма не

поширюється на професійних творчих працівників комунальних закладів культури у територіальних громадах з населенням до 5 тисяч жителів“.

Згідно з пунктом 9 статті 36 Кодексу підставами припинення трудового договору є підстави, передбачені іншими законами.

Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів вбачається, що Анікеєва О.О. звернулася до суду з позовом до державного підприємства „Національний академічний театр опери та балету України імені Т.Г. Шевченка“ про поновлення на роботі та стягнення середнього заробітку за час вимушеного прогулу. Деснянський районний суд міста Києва рішенням від 15 листопада 2017 року, залишеним без змін постановою Апеляційного суду міста Києва від 10 січня 2018 року, у задоволенні позову відмовив. Верховний Суд у складі колегії суддів Другої судової палати Касаційного цивільного суду постановою від 10 квітня 2020 року касаційну скаргу Анікеєвої О.О. залишив без задоволення, а рішення судів першої та апеляційної інстанцій – без змін.

Суб'єкт права на конституційну скаргу стверджує, що пункт 1 розділу I Закону та пункт 9 статті 36 Кодексу не відповідають статтям 8, 22, 43, 58, частині першій статті 64 Конституції України, а пункт 2 розділу II „Прикінцеві положення“ Закону – частині першій статті 28, статті 43, частині другій статті 61 Конституції України.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

2.1. Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований

в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55); у конституційній скарзі має міститися обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); суб'єктом права на конституційну скаргу є особа, яка вважає, що застосований в остаточному судовому рішенні в її справі закон України (його окремі положення) суперечить Конституції України (абзац перший частини першої статті 56); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Автор клопотання просить Конституційний Суд України перевірити на відповідність Основному Закону України, зокрема, пункт 1 розділу I Закону. Оскільки зазначене положення Закону в остаточному судовому рішенні у справі Анікеєвої О.О. – постанові Верховного Суду у складі колегії суддів Другої судової палати Касаційного цивільного суду від 10 квітня 2020 року – не застосовано, то воно не може бути предметом перевірки Конституційним Судом України на відповідність Конституції України (конституційність), а отже, Анікеєва О.О. не є суб'єктом права на конституційну скаргу з цього питання.

З аналізу конституційної скарги вбачається, що Анікеєва О.О. не обґрунтувала своїх тверджень щодо невідповідності пункту 9 статті 36 Кодексу статтям 8, 22, 43, 58, частині першій статті 64 Конституції України, а фактично висловила незгоду з правовим регулюванням підстав припинення трудового договору.

Отже, є підстави для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктами 1, 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний

Суд України“ – звернення до Конституційного Суду України неналежним суб’єктом; неприйнятність конституційної скарги.

2.2. Згідно з пунктом 6 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ наявність рішення Конституційного Суду України щодо того самого предмета конституційної скарги є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі.

Конституційний Суд України ухвалив Рішення від 12 липня 2019 року № 5-р(І)/2019, яким визнав таким, що відповідає Конституції України (є конституційним), зокрема, пункт 2 розділу II „Прикінцеві положення“ Закону, щодо неконституційності якого звернувся автор клопотання.

Тому в цій частині є підстава для відмови у відкритті конституційного провадження відповідно до пункту 6 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – наявність рішення Конституційного Суду України щодо того самого предмета конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“ Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Анікеєвої Олени Олександрівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 1 розділу I, пункту 2 розділу II „Прикінцеві положення“ Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо запровадження контрактної форми роботи у сфері культури та конкурсної процедури призначення керівників державних та

комунальних закладів культури“ від 28 січня 2016 року № 955–VIII зі змінами, пункту 9 частини першої статті 36 Кодексу законів про працю України на підставі пунктів 1, 4, 6 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – звернення до Конституційного Суду України неналежним суб’єктом; неприйнятність конституційної скарги; наявність рішення Конституційного Суду України щодо того самого предмета конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**